

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **M. V.**
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Kaniou
sídlem Sadová 40, 746 01 Opava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti **CETIN a. s.**
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9 Libeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 31938/2021 ze dne 28. 5. 2021, ve věci
stavebního záměru,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2021 č. j. MSK 31938/2021 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 11 290 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Jiřího Kaniy, sídlem Sadová 171/40, 746 01 Opava.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 28. 7. 2021 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 31938/2021 ze dne 28. 5. 2021. Uvedeným rozhodnutím bylo zčásti potvrzeno a zčásti změněno rozhodnutí Městského úřadu Fulnek č. j. FUL 3760/2020 ze dne 3. 12. 2020. Uvedenými rozhodnutími bylo Mgr. P. M., bytem X, vydáno společné povolení schvalující stavební záměr „Stavební úpravy rodinného domu X č. p. X“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, a XD v kat. úz. X, zahrnující nástavbu, přístavbu a stavební úpravy rodinného domu.
2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že stavební dokumentace neobsahuje technologické podmínky postupu prací, které by mohly ovlivnit sousední stavby dle přílohy 12 vyhlášky č. 499/2006 Sb.; stavební dokumentace tedy neobsahuje statické posouzení a navrhované konstrukční řešení zajištění stability pozemku parc. č. XE v kat. úz. X, který je ve vlastnictví žalobkyně. Žalobkyně nesouhlasila se závěrem žalovaného, že žadatel nebyl povinen uvedené věci ve stavební dokumentaci uvádět, neboť záměr se pozemku žalobkyně netýká, a uvedla, že realizací stavby dojde k narušení stávajícího stavu, z důvodu čehož by měla projektová dokumentace řešit rovněž zajištění stability stávajícího pozemku. Žalobkyně dále uvedla, že schválená projektová dokumentace je v rozporu s § 25 odst. 2 vyhl. č. 501/2006 Sb., podle níž mj. nesmí být standardně mezi rodinnými domy vzdálenost menší než 7 metrů. Vzdálenost mezi domem č. p. X ve vlastnictví žalobkyně a domem č. p. X však je nižší než normová. Tím dochází ke snížení kvality, resp. pohody bydlení žalobkyně. K pojmu „pohoda bydlení“ žalobkyně odkázala na stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj č. j. 21280/99-32 a rozsudek NSS č. j. 2 As 44/2005-116.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 1. 9. 2021 navrhl zamítnutí žaloby. Vzhledem ke korelaci odvolacích a žalobních námitek odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
4. Žalobkyně v podání ze dne 13. 10. 2021 předložila soudu k důkazu technickou zprávu Ing. D. G., z níž plyne, že odstupová vzdálenost je menší než normová hranice dle § 25 odst. 2 vyhl. č. 501/2006 Sb.
5. Do řízení vstoupila jako osoba zúčastněná na řízení společnost CETIN a. s., která se k věci samé nevyjádřila.
6. U jednání dne 5. 4. 2023 účastníci řízení setrvali na svých stanoviscích; žalobkyně uvedla, že v důsledku zvýšení stavby došlo ke snížení osvitu jejího domu. Během uvedeného jednání provedl soud důkaz technickou zprávou Ing. D. G. č. ev. 411/2021 ze dne 9. 9. 2021, z níž zjistil, že změřená vzdálenost mezi budovami č. p. XF a 66 činí 6,83 m. Na základě tohoto zjištění krajský soud rozsudkem č. j. 25 A 170/2021-41 ze 17. 4. 2023 napadené rozhodnutí

zrušil. Shledal nezákonnost tohoto rozhodnutí v tom, že vycházelo ze splnění odstupových vzdáleností mezi budovami, která byly ovšem technickou zprávou zpochybněny.

7. Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 10 As 124/2023-34 ze dne 30. 1. 2024 rozsudek krajského soudu zrušil. Uvedl: „(...) žalobkyně po celou dobu stavebního řízení (tedy ani v prvním, ani ve druhém stupni) nepředložila (vyjma laicky vytvořené přílohy č. 1 k námitkám) žádný důkaz, kterým by se snažila prokázat své tvrzení o nedodržení minimální odstupové vzdálenosti mezi jejím domem a domem stavebníka. Podle NSS se přitom nejedná o natolik náročnou odbornou otázku, se kterou by se pojily neúměrné obtíže pro žalobkyni (technická zpráva o rozsahu jedné strany zaznamenává výsledek jednorázově provedeného geodetického měření a stručně popisuje použitou metodu). Žalobkyně navíc například ani nezpochybnila měření provedená při ústním jednání, kterými městský úřad reagoval na její původní námitku, ačkoli na ústním jednání byla přítomna (srov. protokol z ústního jednání ze dne 14. 5. 2020 opět založený ve správním spisu). Z toho nutně neplyne, že by předložením technické zprávy až v řízení před krajským soudem žalobkyně sledovala nějaký účelový či obstrukční záměr. NSS však souhlasí se stěžovatelem, že žalobkyně zřejmě mohla a měla předložit technickou zprávu již ve stavebním řízení, které slouží primárně k tomu účelu a ve kterém se mají primárně vyřešit sporné otázky mezi správními orgány a účastníky řízení. (...) si jistě lze představit jak objektivní, tak subjektivní důvody, kvůli kterým nemohl účastník správního řízení předložit důkazy dříve, a proto s nimi poprvé přišel až v řízení před krajským soudem. Krajský soud se tedy měl žalobkyně dotázat a posoudit, proč nepředložila technickou zprávu Ing. G. již ve stavebním řízení, resp. jestli jí v tom bránily nějaké objektivní či subjektivní důvody (shodně rozsudek NSS ze dne 5. 1. 2010, čj. 2 As 6/2009–79). NSS tedy uzavírá, že na základě průběhu stavebního řízení a podkladů obsažených ve správním spisu souhlasí se stěžovatelem, že žalobkyně mohla technickou zprávu předložit již v průběhu stavebního řízení, nikoli poprvé až v řízení před krajským soudem. Jistotu o tom však může zjednat jen krajský soud. Ten se proto v dalším řízení žalobkyně dotáže a posoudí, jestli měla nějaký důvod, kvůli kterému technickou zprávu poprvé předložila až v žalobním řízení. Pokud žalobkyně dostatečný důvod neuvede, případně jej neprokáže, nepřipustí krajský soud technickou zprávu jako důkaz, neboť ji žalobkyně měla uplatnit již ve stavebním řízení.“
8. Krajský soud se následně přípisem ze dne 12. 2. 2024 žalobkyně dotázal, proč nepředložila technickou zprávu již ve stavebním řízení, resp. zda jí v tom bránily nějaké objektivní či subjektivní důvody. Žalobkyně v podání ze dne 26. 2. 2024 poukázala na protiepidemická opatření spojená s nemocí Covid-19, kdy poukázala na to, že jako nemocniční radiologický asistent měla pokyn minimalizovat kontakt s okolím, musela se začít starat o své rodiče. Ing. Arch. Z. Q., jehož pomoc vyhledala ji sdělil, že úřad si bude muset opatřit přesné měření, že jím provedené měření u jednání dne 14. 5. 2020 není dostačující. Proto čekala, že úřad měření kompetentní osobou provede. Rozhodnutí v prosinci 2020 přišlo v době nejextrémnější covidové vlny. Přestože se již v zimě snažila zkontaktovat někoho, kdo by měření provedl, nebyla úspěšná s ohledem na zákaz pohybu. V té době se zhoršil zdravotní stav jejích rodičů a její otec v květnu 2021 na covid zemřel. Paní G. provedla měření až v září 2021, přestože na ní žalobkyně naléhala od jara 2021. K podání připojila prohlášení Ing. Q. ze dne 23. 2. 2024, který potvrdil, že poskytl žalobkyni informaci, že stavební úřad bude muset provést zaměření geodetem. U jednání dne 24. 4. 2024 žalobkyně setrvala na svých stanoviscích. Soud zjistil lustraci v ISZR, že otec žalobkyně F. Š., nar. X, zemřel dne X. Žalovaný u jednání uvedl, že má zato, že technická zpráva zachycuje nesprávně provedené měření. Dále uvedla, že vyjádření ing. Q. bylo neodbornou informací; pokud se týče nouzových stavů vyhlášených v souvislosti s pandemií, tyto trvaly od 12. 3. 2020 do 17. 5. 2020 a následně od

5. 10. 2020. Byla zde tedy poměrně dlouhá doba, kdy mohla být technická zpráva zpracována.
9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Zároveň postupoval podle závazného pokynu Nejvyššího správního soudu v jeho zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).
10. Ze správních spisů soud zjistil, že stavebník Mgr. P. M. podal dne 6. 11. 2019 u Městského úřadu Fulnek společné oznámení záměru výše uvedené stavby. Protože k oznámení nebyly doloženy některé povinné přílohy, rozhodl stavební úřad dne 31. 1. 2020 o provedení společného územního a stavebního řízení. Ústní jednání spojené s ohledáním na místě samém proběhlo 14. 5. 2020, kde došlo i přeměření vzdálenosti sousedících staveb. Námitky a připomínky k záměru podala žalobkyně a další účastník řízení V. Š. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 3. 12. 2020 byla předmětná stavba umístěna a povolena. Odvolání podali žalobkyně a V. Š. Žalovaný napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí s drobnou korekcí potvrdil.
11. Z technické zprávy (polohopisu) č. ev. 411/2021, vyhotovené dne 9. 9. 2021 Ing. D. G., soud zjistil, že bylo provedeno polohopisné zaměření části budov na pozemcích parc. č. XF a XA. Délka kolmice z rohu budovy parc. č. XF na stěnu budovy parc. č. XA činí 6,83 m s přesností na 0,06 m.
12. Podle bodu D.1.2 přílohy č. 12 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů, má technická zpráva mj. obsahovat „technologické podmínky postupu prací, které by mohly ovlivnit stabilitu vlastní konstrukce, případně sousední stavby“.
13. Jestliže žalobkyně namítala, že stavební dokumentace měla obsahovat konstrukční řešení zajištění stability žalobkynina pozemku parc. č. XE, pak tento její požadavek nemá oporu v právním řádu. Soud v podrobnostech odkazuje na vypořádání žalobkyniny námitky na str. 9 napadeného rozhodnutí, s nímž se ztotožňuje.
14. Podle § 25 odst. 2 věty první vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, je-li mezi rodinnými domy volný prostor, vzdálenost mezi nimi nesmí být menší než 7 m a jejich vzdálenost od společných hranic pozemků nesmí být menší než 2 m. Podle § 25 odst. 8 cit. vyhlášky se vzájemné odstupy a vzdálenosti měří na nejkratší spojnici mezi vnějšími povrchy obvodových stěn, balkonů, lodžii, teras, dále od hranic pozemků a okraje vozovky pozemní komunikace.
15. Žalobkyně soustavně ve správním i soudním řízení namítala, že projektová dokumentace je v rozporu s právními předpisy, pokud se týče odstupových vzdáleností mezi jejím rodinným domem a domem stavebníka. K uvedené námitce předložila až v soudním řízení správním důkaz v podobě technické zprávy Ing. G.
16. Pro věc je zásadní posoudit přípustnost a obsah této zprávy.
17. Žalovaný je jednání namítl, že měření Ing. G. je provedeno chybně, protože měření má být provedeno od svislých konstrukcí, nikoli od přesahu. Této obraně žalovaného soud nemůže přisvědčit: Z technické zprávy plyne, že měření bylo provedeno „z kolmice rohu budovy p. č. XF na stěnu budovy p. č. XA“; obrana žalovaného tedy nemá oporu v provedeném dokazování.

18. Soud se tedy v souladu s pokynem Nejvyššího soudu zabýval přípustností důkazu v podobě technické zprávy Ing. G. Uvažil o ní následovně:
19. Žalobkyně v průběhu správního řízení a v řízení před soudem soustavně namítala nedodržení odstupové vzdálenosti stavebně upraveného domu č. p. X od svého domu č. p. X v kat. úz. X.
20. Dodržení odstupové vzdálenosti je podmínkou zákonnosti rozhodnutí, jímž se umísťuje a povoluje stavba. Její dodržení je nejen v zájmu účastníků, nýbrž i ve veřejném zájmu, a proto musí její zajištění zabezpečit stavební úřady obou stupňů i bez námítky. Jakkoli tedy ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu stanoví, že k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve, nelze na druhou stranu přehlédnout, že podle § 89 odst. 2 správního řádu má odvolací orgán povinnost přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí i nad rámec odvolacích námitek, vyžaduje-li to veřejný zájem. Žalobkynino tvrzení o nedodržení odstupové vzdálenosti spojené s důkazním návrhem, předloženým v řízení před soudem, tak směřuje nejen k prokázání poměrů v terénu, ale i k prokázání nesplnění této povinnosti odvolacího orgánu, dané mu přímo ze zákona.
21. Správním soudům náleží plná jurisdikce, což znamená, že soud může sám nově zjišťovat skutkový stav v době rozhodování správního orgánu, jehož rozhodnutí přezkoumává. Soud při svém rozhodování nesmí být omezen ve skutkových otázkách jen tím, co zde nalezl správní orgán, a to ani co do rozsahu provedených důkazů, ani jejich obsahu a hodnocení ze známých hledisek závažnosti, zákonnosti a pravdivosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 32/2006-99 ze dne 28. 3. 2007, publ. pod č. 1275/2007 Sb. r. NSS). Není proto možno bez dalšího odmítnout důkazní návrh, uplatněný až v řízení před soudem (usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 10 As 24/2015-71 ze dne 2. 5. 2017, publ. pod č. 3577/2017 Sb. r. NSS). Plná jurisdikce je nástrojem, který umožňuje soudu důkladněji kontrolovat činnost veřejné správy a účinněji přispívat k jejímu zákonnému rozhodování (rozsudek NSS č. j. 10 Afs 352/2019-26 ze dne 4. 8. 2021).
22. Plná jurisdikce ovšem není bezbřehá. Jedním z jejích limitů je zamezení účelového anebo obstrukčního jednání účastníka řízení (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Afs 35/2009-91 ze dne 22. 5. 2009, publ. pod č. 1906/2009 Sb. r. NSS). Krajský soud vnímá, že tento limit měl na mysli i Nejvyšší správní soud v nyní projednávané věci, neboť v bodě 26 uvádí, že nelze postavit najisto, že „by přeložením technické zprávy až v řízení před krajským soudem žalobkyně sledovala nějaký účelový či obstrukční záměr“. Následný pokyn kasačního soudu, aby krajský soud zjistil, zda žalobkyni „bránily nějaké objektivní či subjektivní důvody“, tedy krajský soud chápe jako pokyn zjistit, zda zde jsou skutečnosti vyvracející obstrukční charakter žalobkynina jednání. Ostatně i v rozsudku č. j. 2 As 6/2009-79 ze dne 5. 1. 2010, na nějž odkazuje NSS v kasačním rozhodnutí v nyní projednávané věci, byl pokyn ke zjištění důvodů, proč byl důkaz předložen až v řízení před soudem, učiněn v návaznosti právě na citovaný rozsudek č. j. 2 Afs 35/2009-91, a měl potvrdit či vyloučit účelovost jednání žalobce.
23. Krajský soud se proto – dle pokynu Nejvyššího správního soudu v jeho kasačním rozhodnutí – zabýval tím, zda zde byly objektivní či subjektivní důvody na straně žalobkyně, které by vyloučily účelový anebo obstrukční charakter skutečnosti, že její důkaz (technická zpráva) byl předložen až v řízení před soudem.

24. Z obsahu správních spisů vyplývá, že stavební úřad provedl měření na místě samém dne 14. 5. 2020. V té době trval kvůli epidemii Covidu-19 nouzový stav, který byl ukončen 17. 5. 2020. Nový nouzový stav byl vyhlášen 5. 10. 2020 a trval do 11. 4. 2021. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno 3. 12. 2020. Je tedy zřejmé, že v období od května do října 2020 protiepidemická opatření neznemožňovala nebo neztěžovala provedení měření. Nicméně soud akceptuje jako plausibilní důvod pro žalobkyninu nečinnost skutečnost, že byla ubezpečena Ing. arch. Z. Q., že stavební úřad bude provádět nové měření za pomoci geodeta. Spolehnutí se na odborníka v tomto ohledu vylučuje účelovost či obstrukční charakter žalobkyniny pasivity, neboť ta v důvěře v odbornou radu vyčkávala na nové měření provedené geodetem z iniciativy správního orgánu. To, že správní orgán měření za pomoci geodeta nebude provádět, mohla zjistit, až ze seznámení se podklady před vydáním rozhodnutí, kdy již trval poměrně přísný nový nouzový stav. Tento nouzový stav jí následně zásadně ztěžoval možnost objednat geodetické zaměření, neboť možnosti kontaktů mezi lidmi byly výrazně limitovány (od 27. 2. do 11. 4. trvalo dokonce uzavření okresů), navíc žalobkyně měla s ohledem na své zaměstnání v nemocnici zvýšenou opatrnost a musela pečovat o své rodiče. Dne 11. 4. 2021 nouzový stav skončil, záhy se však zhoršil zdravotní stav jejího otce, který dne 6. 5. 2021 ve věku 92 let zemřel. Napadené rozhodnutí bylo pak vydáno po třech týdnech dne 28. 5. 2021. Soud má zato, že uvedené skutečnosti ve svém souhrnu představují objektivní a subjektivní skutečnosti, díky nimž lze žalobkyninu nečinnost vysvětlit jinak, než jako účelové či obstrukční jednání. Proto má soud zato, že důvod pro nepřipuštění jejího důkazního návrhu ve smyslu závěrů Nejvyššího správního soudu obsažených jak v jeho kasačním rozsudku v nynější věci, tak i rozsudku č. j. 2 Afs 35/2009-91, není dán.
25. Soud proto z uvedené technické zprávy při posouzení důvodnosti žalobních bodů vychází.
26. Namítala-li žalobkyně, že projektová dokumentace je v rozporu s právními předpisy, pokud se týče odstupových vzdáleností mezi jejím rodinným domem a domem stavebníka, nutno této námitce přisvědčit. V projektové dokumentaci je uvedena vzdálenost mezi oběma domy hodnotou 7 105 mm. Vzdálenost však není stanovena mezi rohem stavby č. p. X a zvyšovanou stěnou domu č. p. X, což je nejkratší spojnice mezi oběma domy. Na této nejkratší spojnici provedl měření stavební úřad, jak plyne z přílohy protokolu ze dne 14. 5. 2020, a vyšla mu vzdálenost 7 m. Jak však následně vyplynulo z odborného měření provedeného Ing. D. G., uvedená vzdálenost je ve skutečnosti nižší a činí jen 6, 83 m. Projektová dokumentace tak nerespektuje minimální odstupovou vzdálenost stanovenou § 25 odst. 2 ve spojení s odst. 8 vyhlášky č. 501/2006 Sb.
27. Napadené rozhodnutí, kterým byl schválen stavební záměr, odporující stavebně-právním předpisům, je z uvedeného důvodu nezákonné. Žalovaný vycházel z předpokladu, že odstupová vzdálenost je splněna, avšak žalobkyní přeložený důkaz tento předpoklad vyvrací.
28. Soud proto napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil.
29. Protože v řízení byla plně procesně úspěšná žalobkyně, vzniklo jí v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobkyně představuje zaplacený soudní poplatek za řízení ve výši 3 000 Kč a poštovné za zásilku obsahující žalobu ve výši 62 Kč. Dále odměna za zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 117/1996 Sb. ve výši 3 100 Kč podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za dva úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení a

účast u jednání) podle § 11 odst. 1 písm. a) a g) vyhlášky, dvakrát režijní paušál ve výši 300 Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 3 vyhlášky a 21% DPH ve výši 1 428 Kč. Celkem tedy 11 290 Kč.

30. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř. týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.
31. O náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že jí náhrada nákladů řízení přiznána nebyla, neboť nebyly splněny podmínky pro jejich přiznání, uvedené v citovaném ustanovení zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** kasační stížnost přípustná. To **neplatí**, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu či je-li namítáno nesprávné řešení otázky, která dosud nebyla Nejvyšším správním soudem řešena.

Kasační stížnost je možno podat ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 6. května 2024

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu